

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Acțiuni pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate în parohia noastră

Adresăm elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie la

CURSUL GRATUIT DE ÎNVĂȚARE A CÂNTĂRILOR LITURGICE ORTODOXE - ediția a VII-a -

pe care l-am reorganizat în vederea constituirii unui grup coral care să intoneze duminica dimineața cântările din timpul slujbei Utreniei sau din cadrul Sfintei Liturghii atunci când membrii Corului Parohial sunt plecați în turnee.

Ședințele se desfășoară în fiecare duminică, la ora 18.00. Vă așteptăm !

De asemenea, adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie în **CLUBUL DE SAH** pe care îl vom organiza la parohie.

DETALII și ÎNSCRIERI pentru toate aceste activități la tel. 0741 706 602 (Orange) sau 0761 621 994 (Cosmote)

Biblioteca Parohială

*Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te !*

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminică, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

- *Alexandra Popa, tel. 0720 606 820, petite_sourire@yahoo.com
- *Irina Dănilă, tel. 0742 344 024, Iris_pretty_girl2006@yahoo.com

Bluze și elemente de vestimentație tricotate manual, împletituri etc. Modele și culori pentru toate gusturile la prețuri minime.

Persoană de contact:

Natalia Țurlea,
tel. 0232 315 912

Cuvânt despre mânie al Sfântului Vasile cel Mare

După cum folosul prescripțiilor medicale, date just și după toate regulile științei medicale, se vedește mai ales după ce ele au fost puse în practică, tot așa și îndemnul duhovnicesc își vădesc înțelepciunea și folosul lor, pentru îndreptarea vieții și desăvârșirea celor ce ascultă, mai ales atunci când preceptele lor dau rezultate recunoscute în viața de toate zilele.

Auzim că Proverbele declară în termeni preciși: *Mânia pierde și pe cei înțelepți* (Prov. 15, 1); auzim și îndemnul apostolului: *Toată mânia și iușimea și strigarea cu toată răutatea să fie depărtate de la voi* (Efeseni 4, 31); auzim și pe Domnul spunând: *Cel care se mânie în deșert pe fratele său este vinovat judecării* (Matei 5, 22). Când însă facem experiența acestei patimi nu atunci când are loc în sufletul nostru, ci atunci când se năpustește din afară asupra noastră ca o furtună neașteptată, atunci cunoaștem minunata înțelepciune a preceptelor dumnezeiești. Dacă noi înșine dăm vreodată drumul mâniei și o lăsăm să-și urmeze cursul ca un torent vijelios sau dacă examinăm în liniște tulburarea care urâțește pe cei cuprinși de această patimă, atunci cunoaștem din experiență dreptatea cuvintelor Scripturii: *Bărbatul mânios nu are înfățișare cuviincioasă* (Prov. 11, 25).

Când această patimă a izgonit rațiunea și a pus stăpânire pe suflet, face din om o adevărată fiară și nu-i mai îngăduie să fie om, că nu mia are ajutorul rațiunii. Ce este otrava în animale veninoase, aceea este mânia în oamenii cuprinși de furia ei. Turbează ca și câinii, atacă întocmai ca scorpionii, mușcă asemeni șerpilor. Scriptura obișnuiește să numească prin nume de animale pe cei stăpâniți de patima mâniei, deoarece aceștia, prin răutatea lor, se aseamănă cu ele. Scriptura îi numește câini (Isaia 56, 10), șerpi, pui de năpărcă (Matei 23, 33) și alte asemenea nume. Că cei care sunt gata să se distrugă unii pe alții și să vatăme pe cei de aceeași seminție cu ei pot, pe bună dreptate, să fie numărați între fiarele și animalele veninoase, care au prin fire o ură neîmpăcată față de oameni.

Sf. Vasile cel Mare, *Omilii și cuvântări*, Editura IBMBOR, București, 2004, pp.169-170

PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS AL LUCRĂRILOR DE CONSOLIDARE DE LA BISERICA NOASTRĂ PRIN:

- contribuții financiare și alte forme pe care le considerați de cuviință
 - implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori.
- PROGRAMĂRI LA OFICIUL PAROHIAL, tel. 0232 211 273 sau direct la PANGARUL BISERICII**
- Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga sus al acestei pagini.*
- Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru, implicându-se încă de la început cu mult devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le ridică tuturor.*

Credința și fapta

Foiaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci

Luni: Înălțarea Sfintei Cruci

Evanghelia duminicii
Convorbirea lui Iisus cu Nicodim
(Ioan III, 13-17)

- 13. Și nimeni nu s-a suit în cer, decât Cel ce S-a coborât din cer, Fiul Omului, Care este în cer.
- 14. Și după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să se înalțe Fiul Omului,
- 15. Ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.
- 16. Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

Programul slujbelor religioase în această săptămână

- ◆ *Luni, 14 septembrie*, este ziua **Înălțării Sfintei Cruci**, care se serbează prin postire aspră, fiind considerată o zi ce face parte din săptămâna Patimilor – de aceea, chiar la Liturghie se citește Evanghelia Patimilor Domnului.
- ◆ De asemenea, postirea se extinde și asupra fructelor care au semințele dispuse în formă de cruce: nuci, unele soiuri de struguri etc.
- ◆ Conform Tradiției, creștinii aduc la biserică, spre binecuvântare, busuioc și alte flori de sezon, pentru împodobirea Crucii, care va rămâne pe iconostas timp de 8 zile. O parte din busuiocul adus rămâne pentru slujbele bisericesti de peste an, iar restul se împarte creștinilor în a opta zi.
- ◆ Împodobirea Sfintei Cruci se va face astăzi, duminică seara, la slujba Vecerniei. Apoi Crucea împodobită va sta pe Sfânta masă din altar până a doua zi.
- ◆ În cadrul Sfintei Liturghii astăzi, precum și în cadrul celei de *luni, 14 septembrie*, vom rosti rugăciuni speciale pentru elevii prezenți care încep cursurile școlare. La biserică noastră a devenit devenit deja o tradiție, ca elevii, profesorii, părinții să se adune în rugăciune și să mulțumească lui Dumnezeu pentru fiecare început și sfârșit de an școlar.

◆ Cu prilejul **începerii noului an școlar**, urăm succes la învățătură și studiu cu folos tuturor copiilor și tinerilor din parohia noastră, colaboratorilor și prietenilor acesteia.

◆ *Vineri, 18 septembrie*, ora 19.00 — Slujba Sfântului Maslu

Vă invităm cu drag să participați și să ne rugăm împreună!

Crucea - anticipare a biruinței

Înscrisă cu prioritate între sărbătorile Anului Bisericesc, această sărbătoare a Sfintei Cruci este considerată praznic împărătesc. Adică sărbătoare de dimensiuni duhovnicești de excepție, închinată Împăratului Hristos, deși numele de „Înălțarea Sfintei Cruci” ne trimite la momentul de început al cultului dedicat Crucii Domnului. Două ar fi momentele istorice ce stau la temelia acestei sărbători: *descoperirea și recuperarea* Sfintei Cruci pe care a fost răstignit Domnul Hristos.

Cel dintâi moment se leagă în principal de viziunea ce a stat la baza victoriei împăratului Constantin cel Mare asupra lui Maxențiu, când semnul crucii pus la stindardele de luptă a schimbat radical cursul războiului în favoarea celui dintâi și a determinat emiterea celebrului edict de la Milano din anul 313, care pune capăt persecuțiilor creștinilor. Biruința lui Constantin, care pune în lumină aparte Crucea lui Hristos, a determinat pe Sfânta Elena să întreprindă ample cercetări arheologice, care aveau să se încheie cu descoperirea în chip minunat, la Ierusalim, în preajma stâncii Golgotei, a Crucii pe care Mântuitorul a fost răstignit. Momentul deosebit de emoționant a fost pus în evidență prin gestul arhiepiscopului Macarie de Constantinopol, care, în ziua de 14 septembrie anul 335, de pe stânca Golgotei a înălțat spre vedere tuturor, Sfânta Cruce.

Același gest al înălțării Sfintei Cruci avea să-l facă tot într-o zi de 14 septembrie, în anul 630, patriarhul Zaharia pentru a marca o mare biruință: readucerea la Ierusalim a Sfintei Cruci, urmare unei incursiuni războinice de recuperare a acesteia de la perși sub directa comandă a împăratului bizantin Heraclius în anul 629.

Și de atunci și până astăzi s-a păstrat prin tradiție gestul înălțării Crucii, la fiecare sfântă liturghie, când, după aducerea Darurilor pe Sfânta masă Crucea este înălțată de preot în fața sfântului altar, în semn de binecuvântare, dar și ca introducere pentru momentul liturgic cel mai important: aducerea jertfei nesângeroase, consacrarea Sfintelor Taine, Trupul și Sângele Mântuitorului. Iar prin acest gest liturgic este subliniată importanța pe care o are Sfânta Cruce în actul mântuirii noastre.

- Dar ce cinstim noi de fapt în ziua Crucii ? Un obiect ? - Dar noi ne închinăm și cinstim doar persoane. De acest lucru ne încredințăm prevederile vechi-testamentare și mai ales a doua dintre cele 10 porunci: *Să nu îți faci chip cioplit, nici vreă asemănare din cele ce sunt sus în cer, jos pe pământ sau în cele de sub pământ și nici să te închini aceloră* (Ieșire 20, 4). Cinstim o materie ? Pare straniu să te închini tocmai la lemnul pe care Hristos a pătimit chinuri cumplite. Ce cinstim de

fapt în această zi ? - Cinstim pe Hristos, iubirea Sa nemărginită pentru oameni, jertfirea Sa pentru a restabili starea de împăcare a omului cu Dumnezeu, într-un cuvânt, cinstim Răstignirea Sa.

Evangelia care se va citi la Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci ne pune în centrul atenției Răstignirea lui Hristos evocată în cele 12 evanghelii din Denia Vinerii Patimilor, dar de data aceasta lectura biblică nu insistă foarte mult asupra tuturor detaliilor. Deși Evangelia este suficient de lungă, ea însă prezintă doar momentele importante și aceasta pentru că această zi de ne cheamă să privim Răstignirea lui Hristos dintr-o altă perspectivă. Hristos nu a fost răstignit atât ca o pedeapsă, pe care nu a meritat-o, pentru a satisface o greșită judecată omenească, ci Hristos a fost răstignit pentru mântuirea noastră a tuturor, printr-o inestimabilă umilință, reflexie a iubirii lui Dumnezeu: *„ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se pentru noi blestem; pentru că scris este: "Blestemat este tot cel spânzurat pe lemn" (Galateni 3, 13). Așadar, prin Hristos a fost spânzurat pe lemn păcatul omenesc, biruit fiind prin jertfire de sine care a ispășit și compensat neascultarea omului prin ascultare „până la moarte și încă moarte pe cruce” (Filipeni 2, 8).*

Așadar, în Ziua Crucii suntem chemați să privim și să medităm asupra Răstignirii Mântuitorului Iisus Hristos, dar din perspectiva ei mântuitoare. Pentru că Răstignirea Mântuitorului se adresează întregii umanități, dar se adresează în mod personal, individual și fiecăruia dintre noi. De aceea, creștinul ortodox privește către Sfânta Cruce cu firească compasiune spre Cel Răstignit, dar mai ales cu optimistă speranță pentru a noastră mântuire. Nu întâmplător, tot sufletul zdrobit de durere și suferință se apropie întotdeauna cu lumina speranței de Crucea lui Hristos Mântuitorul. Crucea are forță izbăvitoare. Pentru că și acolo pe Cruce, Hristos nu a încetat să fie Dumnezeu, căci, lucru afirmat încă din vechime de călugării sciți, *Unul din Treime s-a răstignit pentru mântuirea noastră.*

Are în sine semnul Crucii o forță de atracție deosebită căci pe Sfânta Cruce se întemeiază și nădejdea, dar și credința personală a fiecăruia dintre noi. Când vorbim de Cruce, foarte rar utilizăm termenul de „crucifix” care se referă la ținutarea pe Cruce a lui Hristos și destul de rar termenul de „răstignire” pentru crucea pe care este reprezentat iconografic Hristos Cel Răstignit. Ne este mai la îndemână termenul simplu de „Cruce”, dar cel mai consacrat termen pe care-l utilizăm atunci când vorbim de reprezentarea Răstignirii este cuvântul „Troită”, care ne vorbește de prezența Sfintei Treimi, de puterea atotbiruitoare a lui Dumnezeu, de binecuvântarea Sa atotiertătoare. Iată cum pe jertfa Crucii se fundamentează tot optimismul creștin !

Pr. Mihai Mărgineanu (continuare în numărul viitor)

Minunile Sfintei Icoane a Maicii Domnului “Prodromița” (X)

de Arhim. Antipa Dinescu
(continuare din numărul trecut)

Veniți dar și vă apropiați, iubiților binecredincioși, și mai ales voi, care sunteți de față în această Sfântă Biserică; și vă rog, luați bine seama la această Sfântă Icoană și vedeți cât este de plină de daruri! Și toți veți zice că este chip de Dumnezeu lucrat, al frumuseții cerului, și aleasă săvârșire a atotțiitoareii mâini a lui Dumnezeu. Au nu se pare că cerul a închis în fața ei tot seninul și toată frumusețea stelelor ? Și cine poate tâlcui însușirile acestei Sfinte Fețe, când a văzut pe al ei binevestitor Arhanghel hotărând-o a fi plină de daruri? Și ce nu are acest fecioresc chip, care să nu fie plin de curățenie, de respect și sfințenie ?

Se pare că în această Sfântă și de minuni făcătoare Icoană, a făcut Pronia cea dumnezeiască o minunată adunare a tuturor harurilor și o însuflețită alcătuire a tuturor frumuseților cerești și pământești.

Fiindcă, după cum mărturisesc Sfinții Părinți și vrednicii de credință istoriografi, Epifanie și Nichifor, despre chipul cel trupesc al Prea Curatei Fecioare Maria, Maica lui Dumnezeu, era Prea Sfântă încă de când viețuia pe pământ, întru acest fel: era vederea feței ei ca vederea grăunțului de grâu, părul galben, ochii ascuțiți la vedere, întru care luminile erau asemenea rodului de măslin; sprâncenele ei erau plecate și ales de negre, nasul potrivit, buzele ca floarea trandafirului, fața nu rotundă, nici scurtă, ci puțin alungită, mâinile și degetele lungi, hainele pe care le purta erau simple și puțin mai lungi decât măsura corpului, cu trupul gingaș, având părul bine și cu multă cuviință legat.

Asemenea și preadulcele ei Fiu, Domnul Iisus, avea unele asemănări cu trăsăturile celei ce L-a născut.

Acum, preaiubiți ascultători ai Maicii lui Dumnezeu, vedeți împlinirea trăsăturilor chipului ei în Sfântă Icoana sa. Duhul Sfânt a încununat-o pe Prea Curata Fecioară cu mulțimea darurilor, precum Solomon o vestește în Cântarea Cântărilor, numind-o Mireasă și așa zicându-i: „Iată, frumoasă ești, iubita mea. Părul tău ca turmele caprelor care s-au suit din Galaad. Capul tău precum Carmilul; coșitele capului tău ca mohorâtul împărătesc legat în călătorii; ochii tăi ca niște bălți ale râului Ezevon; buzele tale ca o funie roșie. Miere și lapte am văzut sub limba ta. Dinții tăi ca niște turme din cele tunse, gâtlejul tău ca niște vin bun, obrazul tău ca al unei turtule frumoase, grumajii tăi și umerii tăi ca niște gherdanuri, sânul tău mult mai frumos decât grâul și vinul, ca doi iezi de căprioară gemeni, care pasc în crini; pânțelele tău stog de grâu îngrădit cu crini”.

Acestea toate sunt semne ale dumnezeieștilor dăruiri și cunoștințe date de către Duhul Sfânt Fecioarei Maria. Și Același Sfânt Duh a încununat cu o mulțime de daruri și Sfânta Icoană a Prea

Curatei Maici a lui Dumnezeu. Și vă rog, creștinilor dreptslăvitori, credeți numai ceea ce vedeți și vă veți mântui, că greu este a lovi cu piciorul împotriva boldurilor! Și cu bucurie privind, să ne închinăm Sfintei Icoane a Maicii lui Dumnezeu și a Fiului ei, celei cu dumnezeiască minune săvârșite, care are fețele vesele ca niște labirinturi întru care rătăcește toată cugetarea omenească, de care și Duhul Sfânt se minunează, văzând măririle Fecioarei, și zice: „Tu, iubita mea, frumoasa mea, porumbița mea, care ești întru acoperământul pietrei, arată-mi fața ta și mă fă să aud glasul tău; că dulce este glasul tău și fața ta frumoasă”.

Apoi noi, nevrednicii, noi, necărturarii și neînvațații, ce vom putea zice, când și pe rituri ca pe niște pești îi lasă fără de glas, numai prin tăcere lăudând-o ?!

O, negrăită milostivire și adânc de bunătate a Atot-puternicului Dumnezeu, cum și în cele mai de pe urmă veacuri lucrează minuni mai presus de fire, pentru folosul și mântuirea neamului creștinesc! Cum, cu nepomenire de rău pentru păcatele noastre, ne iubește așa de mult, iconomisind chipul mântuirii noastre, cu atâtea feluri de binefaceri, și dăruindune cu așa mari și neprețuite daruri sfinte, prin care cu înlesnire și îndrăzneală să mijlocim cele de folos și iertarea păcatelor, de la milostivirea Sa cea iubitoare de oameni!

Mare dar și de multă însemnătate și adâncă cugetare duhovnicească este, socotind harul cu care Dumnezeu a înzestrat și a întărit acest Sfânt Locaș, cu această Sfântă și plină de daruri Icoană a Maicii Domnului, spre mângâierea și fericirea neamului românesc, pe care niciodată nu l-a părăsit, ci din veci l-a iubit, l-a ocrotit, l-a înălțat și cu multe și mari bunătăți și binefaceri l-a dăruit și l-a proslăvit; pentru care toți cei ce cunosc istoria strămoșească se vor minuna, cum prin atâtea nebiruite și nesuferite nevoi trecând, pe toate cu bărbăție, prin darul și ajutorul lui Dumnezeu le-a biruit, păstrând libertatea și autonomia în cele de aici, iar în cele viitoare răsplătirea faptelor celor bune, cu veșnica fericire întru împărăția Cerurilor.

Pentru multa dragoste și datornicul respect pe care se cuvine a le avea și a le da Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, mijlocirea și nădejdea mântuirii noastre, și ca să nu rămână în uitare și în nebăgare de seamă această Sfântă Icoană cu minune zugrăvită și făcătoare de minuni a Maicii Domnului, Prea Cuvioșia Sa, Părintele Nifon, superiorul [starețul], în înțelegere cu Părinții din Sfânta Chinovie, a hotărât ca în toți anii, în ziua de 12 Iulie, să se facă serbare mare cu priveghere de toată noaptea, în cinstea și amintirea minunatei zugrăviri a Sfintelor Fețe, a Maicii lui Dumnezeu și a Domnului nostru Iisus Hristos, cele închipuite în această Sfântă Icoană, împodobind serbarea cu cântări și laude, cu mulțumiri și cereri către Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu, întâmpinând cu dragoste pe toți câți se vor aduna din toate părțile, ospătându-i și împărțind milostenie la cei săraci.